

ПРОБЛЕМИ РОЗРОБКИ ДИСТАНЦІЙНОГО КУРСУ ПРАВОВОГО СПРЯМУВАННЯ

Остапенко О.Г.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет, м. Харків

Сьогодні серед сучасних освітніх технологій особливого поширення набувають дистанційні технології навчання, які підтримують і забезпечують дистанційну освіту. Розробка власного дистанційного курсу «Претензійно-позовна робота» викликала певні проблеми: оформлення курсу, визначення в деталях його змісту потребує регулярного оновлення викладеного теоретичного матеріалу у зв'язку з частими змінами у чинному законодавстві. Крім того, окремі питання курсу вимагали звернення до спеціальних інформаційних ресурсів. Саме ці фактори ускладнюють певною мірою процес створення та оформлення дистанційного курсу і вимагають чималих витрат часу.

Одним із істотних завдань, яке стоїть перед розробником дистанційного курсу є визначення аудиторії, яка буде в ньому працювати, та необхідність пошуку індивідуальних підходів до кожного з слухачів. Вирішення цього завдання також пов'язано з низкою проблем, оскільки з правових дисциплін, що викладаються у ВНЗ лише правознавство ґрунтується на набутих у школі знаннях. На жаль, рівень правової підготовки школярів сьогодні залишається низьким, і викладання вже на першому курсі «комплексних» правових дисциплін передбачає не тільки досягнення цілей саме даної конкретної дисципліни, але й подолання існуючих прогалин у базових дисциплінах.

Крім того, особливої уваги потребує вирішення завдання з аналізу якості відповідей на питання і активності студентів у курсі, яка пов'язана з мотивацією їх участі у даному курсі. Особливістю дистанційної освіти є створення умов до розвитку творчої складової освіти і орієнтована на посилення активної ролі тих, хто навчається, у власній освіті. Через соціально-економічні негаразди сучасної Української держави знижується мотивація отримання якісної освіти для професійного зростання і взагалі реалізації особи як належного працівника певної галузі. Саме тенденція до зниження (а іноді й відсутність) мотивації власної якісної освіти робить неможливим забезпечення активної участі слухача у курсі. Певні труднощі виникають і у здійсненні контролю за підсумками курсу, оскільки вироблення професійних «юридичних» навичок пов'язане із формуванням вміння вирішувати конкретні практичні завдання – модельні ситуації на підставі аналізу норм чинного законодавства. Перевірка формування цих вмінь та навичок видається фактично неможливою через тестовий контроль, а використання таких форм контролю як форуми і чати не дає належної їх оцінки через низьку активність слухачів курсу, зумовлену переважно проблемою мотивації.

На підставі викладеного можна зробити висновок про необхідність підвищення правової освіти та виховання взагалі, а щодо специфіки створення правових дистанційних курсів, професійним тьюторам необхідно виявити специфічні риси розробки саме таких курсів для підвищення кваліфікації викладачів правових дисциплін як якісних тьюторів.